

Загинув воїн Лісовий Петро з Білої Чортківської громади

05.11.2022

Чортківська громада продовжує платити страшну ціну у боротьбі за українську незалежність. Від рук московських окупантів загинув житель с. Біла – Лісовий Петро (1980 року народження), - гіркою звісткою поділилася міська рада.

Чоловік був призваний на військову службу 25 лютого цього року. Служив навідником у роті вогневої підтримки. Сьогодні, 5 листопада, відбувся його останній бій: у ході виконання бойового завдання загинув під час ворожого стрілецького вогню поблизу населеного пункту Спірне Бахмутського району Донецької області...

У Героя вдома залишилась мама, сестра, двоє дітей...

Про дату зустрічі воїна у Чорткові, а також чину похорону Чортківська міська рада повідомить згодом.

<https://chortkiv.city/articles/247936/zagynuv-vojn-lisovij-petro-z-biloi-chortkivskoi-gromadi>

Загинув навідник Петро Лісовий з Тернопільського району – воював з перших днів російського вторгнення

6 Листопада 2022

Знову сумна звістка долинула на Тернопілля – ми втратили ще одного відважного захисника, який віддав життя за майбутнє України.

Чортківська громада знову у скорботі: на війні загинув 42-річний житель села Біла Петро Лісовий.

«Чортківська громада продовжує платити страшну ціну у боротьбі за українську незалежність. Від рук московських окупантів загинув Петро Лісовий. Він був призваний на військову службу ще 25 лютого цього року. Служив навідником у роті вогневої підтримки. Щоразу безстрашно йшов проти ворога, адже розумів, яку відповідальність разом із побратимами несе за майбутнє всієї України...»

Та 5 листопада відбувся його останній бій. У ході виконання бойового завдання загинув під час ворожого стрілецького вогню поблизу населеного пункту Спінне Бахмутського району Донецької області...», – йдеться у дописі на сторінці Чортківської міської ради.

Вдома на Героя чекали мама, сестра, двоє дітей...

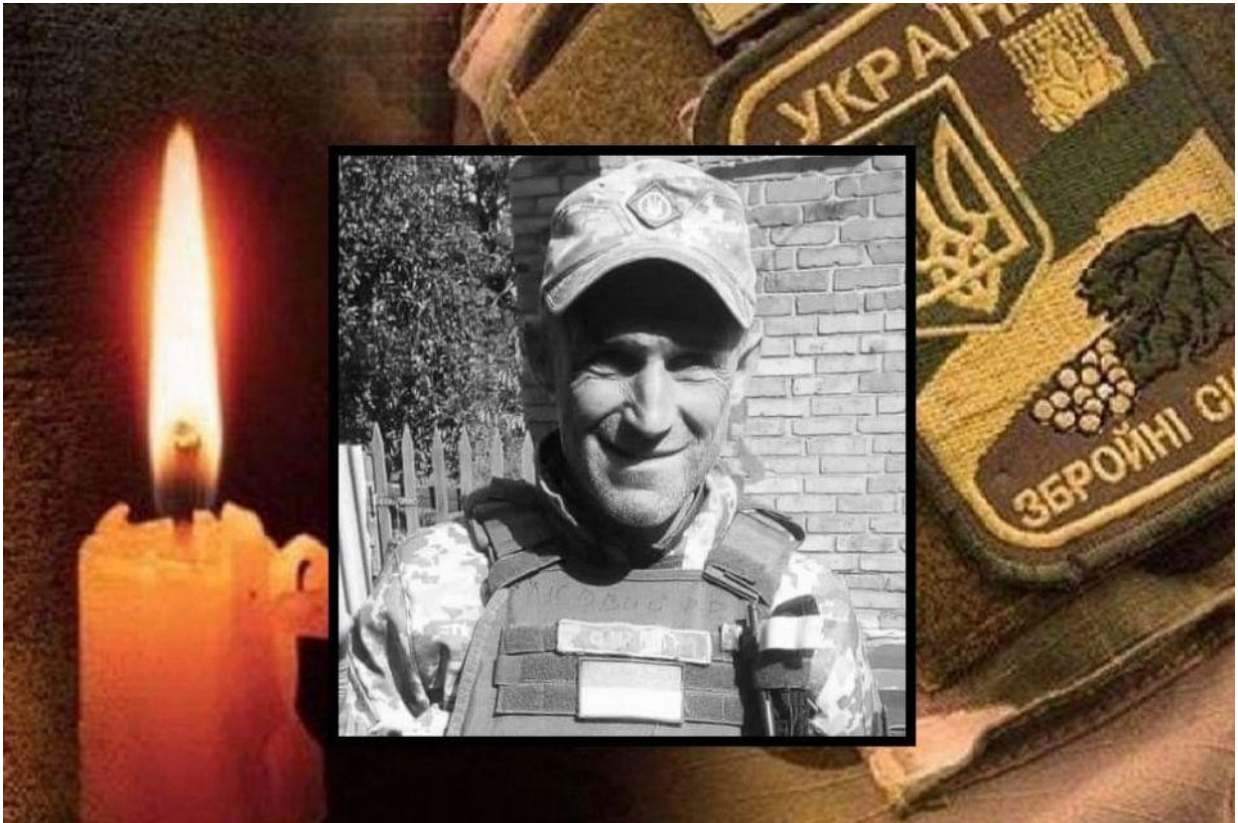
Про дату зустрічі воїна у Чорткові, а також чину похорону буде повідомлено згодом.

Вічна пам'ять...

<https://golos.te.ua/zahynuv-navidnyk-petro-lisovyy-z-ternopilskoho-rayonu-voiuavav-z-pershykh-dniv-rosiyskoho-vtorhnennia/#>

П'ятого листопада відбувся його останній бій. Тернопільщина прощається з Петром Лісовим

- 13 листопада 2022 р.

Він боронив Україну від 2014 року, був учасником бойових дій. Після того, як відслужив, їздив на заробітки. З початком повномасштабного вторгнення, не чекаючи повістки чи сповіщення, став на захист рідної землі, хоча мав можливість залишитись вдома. Він був справжнім патріотом і дуже щирою людиною, кажуть всі, хто знав Петра

Чортківська громада у скорботі, на будівлях приспустили прапори, а люди опустились навколішки. Вона зустрічають свого Героя Петра Лісового, який назавжди повернувся додому...

Загинув під Бахмутом

— Чортківська громада продовжує платити страшну ціну у боротьбі за українську незалежність. Від рук московських окупантів загинув житель с. Біла Петро Лісовий, — гірку звістку повідомили у Чортківській міській раді.

Петро був призваний на військову службу ще 25 лютого цього року. Служив навідником у роті вогневої підтримки. Щоразу безстрашно йшов у бій, адже розумів, яку відповідальність разом із побратимами несе за майбутнє всієї України...

Та 5 листопада відбувся його останній бій. У ході виконання бойового завдання загинув під час ворожого стрілецького вогню поблизу населеного пункту Спірне Бахмутського району Донецької області.

Лісовий Петро Романович народився 22 квітня 1980 року у Білій в передмісті Чорткова. Служив по мобілізації ще від 2014 року, а після звільнення з лав ЗСУ їздив на заробітки, розповів староста с. Біла Андрій Грицак. Чоловіка практично не було в селі. Але з початком повномасштабного вторгнення росії в Україну з перших днів став на захист рідної землі, хоча, за словами близьких людей, мав можливість бути вдома. Але він не залишився, він пішов боронити рідну землю, бо це для нього було вкрай важливим...

У Героя вдома залишилась мама, сестра і двоє дітей...

Людина з великим серцем

— Боже, як, як??? В це неможливо повірити, серце розривається від болю, — каже **Наталія Гонорська**. — Ще недавно я писала тобі, питала, як ти. Ти казав — поки все добре, а сьогодні віддав своє життя в цій клятій війні... Дякую тобі, Петя. Спочивай з Богом. Легких тобі хмаринок. Вічна пам'ять. Не забудемо ніколи...

«Вічна пам'ять нашому Петру. Ти завжди будеш у наших серцях, — переконана **Diana_Holovata**. — Ми будемо пам'ятати тебе веселим, сильним, незламним... Герой України.

Слава Україні, Слава нашому Герою! Людина з великим серцем. Відданий свої Батьківщині. Спочивай з миром...

— Земля Пухом! Ти за скоро пішов від нас, — каже **Alina_Blazhenko**. — За наше майбутнє ти віддав найдорожче — своє життя! Будь для твоїх друзів і побратимів, які воюють, Ангелом-охоронцем. Поможі нам виграти і зупинити цю війну!

«Вічна і світла пам'ять, Петре. Ти був чудовою людиною, — згадує **Наталія Крижанівська**. — Царство небесне Герою України. Співчуття рідним...»

«Ех... Леший-Леший... Так багато нас пов'язало з 2014-го... Ми так часто сварились, але Ти знав чому. Знав, що я просто хочу Тебе бачити вдома живим. Новотошковка, Кримське, Луганщина, — спогади **Наташка Крулевська** проникають в саму душу. — Ми говорили з тобою за день до виходу на завдання. Ти як завжди смішив мене, розказуючи як «срану недоволонтьорку» ставив на місце, захищаючи мене. Я як завжди просила «не звертай уваги, головне щоб ми всі зустрілись на перемогу...». Ти обіцяв, що ми ще поговоримо. Вірю, що так і буде. Ми зустрінемося потім ТАМ, і договоримо... Не вірю. Не можу це прийняти до кінця. Реву. Думаю, за роки та кілометри фронту маю право на цей пост. Дякую Тобі за довіру та дружбу війни. Дякую тобі за всі дзвінки, навіть коли було до болю... Дякую Тобі за те, що був...»

Редакція висловлює щирі співчуття мамі, сестрі, дітям, друзям, землякам, побратимам та всім, хто втратив дорогу людину. Вічна пам'ять, шана і слава тобі, Герою...

<https://te.20minut.ua/Podii/pyatogo-listopada-vidbuvsya-yogo-ostanniy-biy-ternopilschina-proschaet-11708467.html>

Сьогодні віддадуть останню шану загиблому на Донеччині Герою з Чортківщини: без батька залишилося двоє дітей

14 Листопада 2022р.

Чортківська громада продовжує платити страшну ціну у боротьбі за українську незалежність. 5 листопада від рук московських окупантів загинув житель с. Біла – Петро Лісовий. І лише 13 листопада Герой повернувся до рідного дому...

Спершу у Соборі верховних апостолів Петра і Павла, а потім у рідному селі Героя його прийшли зустріти чимало людей: родичі, близькі, товариші та всі, хто усвідомлює, якою дорогою ціною Збройним Силам України дається деокупація наших земель...

Петро Лісовий був призваний на військову службу ще 25 лютого цього року. Служив навідником у роті вогневої підтримки. Щоразу безстрашно йшов у бій, адже розумів, яку відповідальність разом із побратимами несе за майбутнє всієї України...

Та 5 листопада відбувся його останній бій. У ході виконання бойового завдання загинув під час ворожого стрілецького вогню поблизу населеного пункту Спирне Бахмутського району Донецької області...

У Героя вдома залишилась мама, сестра, двоє дітей.

Чин похорону відбудеться у сьогодні, 14 листопада, о 12 год. у рідному селі Героя.

<https://www.gazeta1.com/statti/sogodni-viddadut-ostannyu-shanu-zagyblomu-na-donechchyni-geroyu-z-chortkivshhyny/>

"Який же це пекучий біль для рідних": на Тернопільщині поховали загиблого воїна (ФОТО)

15.11.2022

Петра Лісового, який пішов захищати Україну від російських окупантів ще 25 лютого, поховали на Чортківщині. Провсети загиблого в останню дорогу прийшло все село Біла.

Про це інформує Чортківська міська рада.

"Хотілось би, щоб так в останню дорогу проводжали всіх тих, хто поклав своє життя на вівтар свободи і незалежності... Наскільки важливо, що серед багаточисельного люду була і молодь, і люди літнього віку, і навіть ще зовсім маленькі діти. Ще такі крихітні, які вже, на жаль, чітко знають, хто такий ворог, що таке смерть та що таке гіркота втрати рідної людини..."

Чергова зранена сім'я. Знову заплакана матір біля могили свого сина. Знову осиротілі діти, котрі втратили батька, якого їм ніхто ніколи не замінить. Знову сльози рідної сестри, яка пам'ятає свого брата з раннього дитинства... Знову, здається, усе село Біла зібралось разом в одному місці. На жаль, знову з трагічної причини... Щоб провести в останню дорогу загиблого на російсько-українській Лісового Петра", – йдеться в повідомленні.

Лісовий Петро служив навідником у роті вогневої підтримки. Щоразу безстрашно йшов у бій, адже розумів, яку відповідальність разом із побратимами несе за майбутнє всієї України.

5 листопада відбувся його останній бій. У ході виконання бойового завдання загинув під час ворожого стрілецького вогню поблизу населеного пункту Спірне Бахмутського району Донецької області.

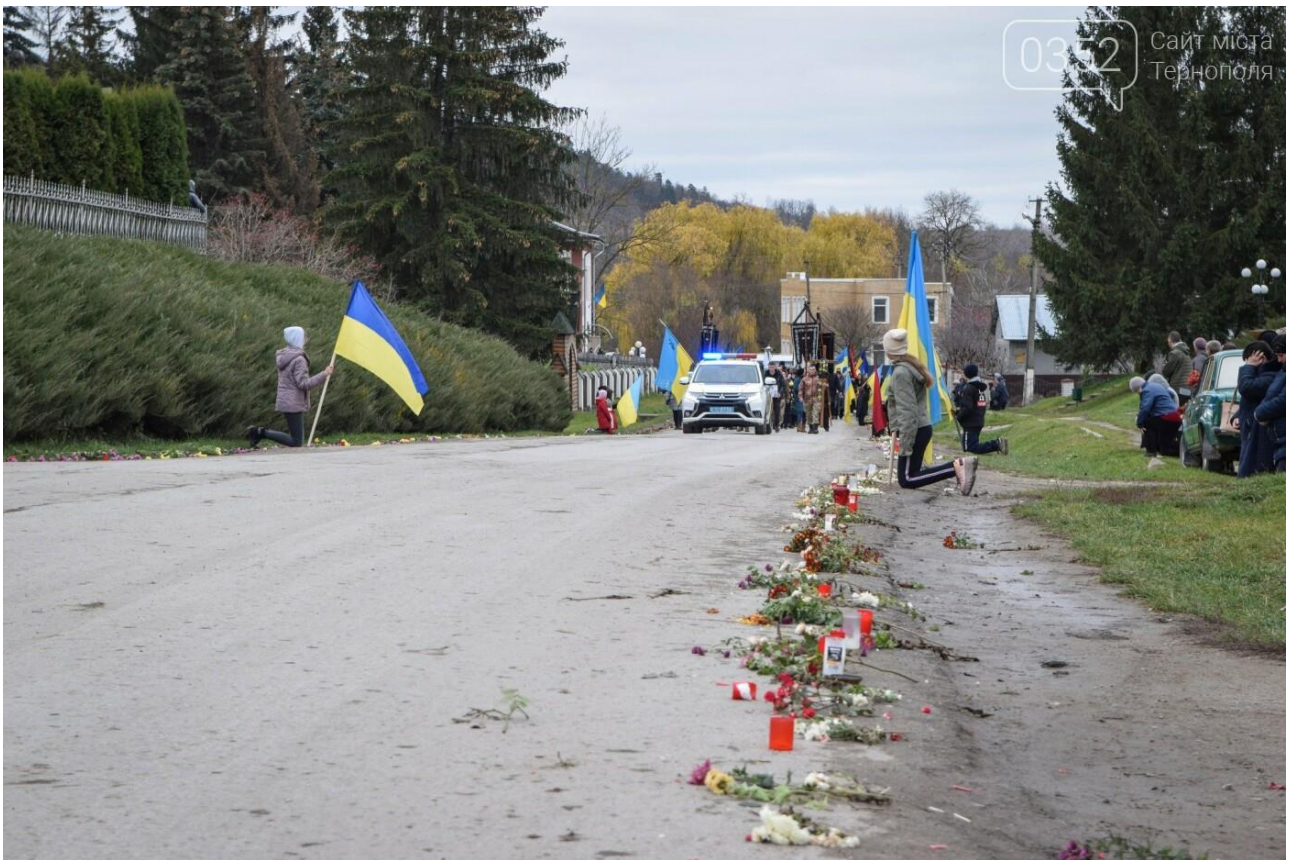

<https://www.0352.ua/news/3496625/rezonansnij-napad-na-zinku-na-ternopilsini-v-policii-rozpovili-sokuuci-podrobici>

Чортківщина попрощалася із загиблим воїном Лісовим Петром

15 листопада 2022

І знову сльози, знову біль... Трагічна звістка – загинув ЛІСОВИЙ Петро – траурною пеленою лягла на Чортківщину.

Довгою була остання дорога воїна Петра до рідного дому села Біла, до вітцівщини, де народився, де зростав і мужнів під батьківською опікою та любов'ю, де знана ним кожна стежина, кожен закуток і пагорбок місцини-вулиці Худибини.

Любив життя і жити так хотів... Та раптом постріл – і його не стало... Загинув захисник землі української 5-го листопада в ході виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Спирне Бахмутського району, що на Донеччині, під час ворожого стрілецького вогню окупантів. І лише 13 листопада біля собору Верх. Апп. Петра і Павла зустрів навколішки Чортків загиблого Героя, а відтак і село Біла – бездиханне тіло сина, брата, батька, друга, односельця – воїна Лісового Петра. Вісім днів очікування здалися вічністю...

Служив військовик навідником у роті вогневої підтримки. Ще в 2014 році став до лав ЗСУ учасником АТО, у бою з ворогом отримав важу контузію, тож за станом здоров'я був змушений демобілізуватися. А з початком повномасштабного вторгнення росії в Україну, 25 лютого 2022 року знову став на захист рідної землі.

14 листопада в супроводі священнослужителів різних конфесій чин похорону провадив митрофорний протоієрей о. Богдан Верховій.

Фото Тетяни Лякуш

Осіннє сірвате небо мовчазною важкою скорботою нависло над селом... Тужливо скрапував віск зі свіч, дорога встелена квітами, обабіч – багато-багатолюддя. Навколішки молодь з жовто-блакитними та червоно-чорними знаменами, зійшлися-з'їхалися не лише односельці, а й краєни Чортківщини, щоби уклінно віддати честь Герою і провести його в останню путь.

Як зранена сиза горлиця, побивалась над тілом сина (надійної опори і помічника) сива мати, припадала до труни; заливалася слізьми сестра за рідним братом (який був вірним другом і порадиником), ридали діти – синочок Назарко і донечка Віка – за люблячим і турботливим батьком. Де ж віднайти слова для їх розради?.. Господи, дай їм сили пережити це непоправне горе.

Краяли серце звуки «Плине кача...», які тужливо виводив військовий духовий оркестр – туга й біль; проймали до кісток потрійні автоматні залпи – честь, шана і вічна пам'ять Герою. Жоден із присутніх не міг стримати сліз – навіть мужні воїни, які на собі відчули пекельність війни.

Ох, доле-доленько... У 42 роки покинув цей світ, відійшовши у вічність, батько Героя Роман, у 42 – ворожа смертоносна куля обірвала життя і сина-воїна Петра. Одягнувши білосніжні крила янгола, він став у ряди Небесної чоти, щоби з високості захищати рідну землю і рід український.

Низький уклін тобі, Герою, і вічна пам'ять.

<https://chortkiv.city/articles/249869/chortkivschina-poproschalasya-iz-zagiblim-voinom-lisovim-petrom>